

EDO BRUNNER

GENIETEN IN EEN DEFENDER

Edo Brunner grijpt terug op zijn ervaringen met de iconische Land Rover Defender, gewoon op de Nederlandse wegen en niet in de bush van Afrika

IK HAD AL EENS GESCHREVEN over de nieuwste Land Rover Defender waar ik mee mocht rijden, maar dat werd een verhaal over een nostalgische trip door Afrika die ik eens maakte. Dus het verzoek was of ik nog eens wilde vertellen over die allernieuwste, chique uitgevoerde vijfcilinder turbodiesel. Bij deze...

Het was een druilerige doordeweekse donderdagmiddag en ik stond natuurlijk in de file. Het ventilatiesysteem van mijn Renault 4 GTL (als je het al een systeem kunt noemen) maakte een oorverdovend kabaal. Niet omdat het stuk was, maar omdat het dat nu eenmaal doet om de raampjes te ontwasemen. Tot overmaat van ramp deed mijn radio het niet zodat die de ventilatieherrie niet kon overstemmen. Dit omdat ik een paar weken geleden het frontje van mijn radio/cd-wisselaar kwijtgeraakt was. Ik moest dus zelf zingen. Ik kan je zeggen, dat is niet per definitie voor iedereen een pretje. Niet omdat ik niet kan zingen, maar vooral omdat ik helemaal niet kan zingen. Gelukkig zat ik alleen in de auto en had alleen ik er last van.

Ik kon niet weten dat ik zo dadelijk in een auto zou stappen waarin zingen sowieso bijna niet nodig is omdat de stroomlijn van de betreffende bolide nogal hoekig is waardoor windgeruis en dieselgedonder je genoeg audioprikkels zouden opleveren om je geen zorgen meer te maken over een luxe als muziek. Je zou zijn stroomlijn kunnen vergelijken met die van een gereedschapskist, maar van binnen waren de noodzakelijkheden aangevuld met luxe-opties. Leren stoelen, airco, radio en cd-speler, zeven stoelen, zonnedakje, verwarming, raampjes die elektrisch open en dicht gaan. Wat een luxe en weelde... Voor een Defender dan.

Ik was even een beetje ongelukkig dat het een dieseltje was, maar na een poosje karren vond ik het wel heel leuk zo'n grommend knikkerbakkie onder me te voelen werken. Want dat ging hartstikke

lekker. Zo lekker dat ik echt bij mezelf dacht: 'Waarom doe ik mijn achtcilinder benzine-sedan de deur niet uit? En waarom koop ik niet gewoon deze bak, geweldig toch?' Op je dooie akkertje rij je zo naar Frankrijk. Als je al die banken en stoelen thuislaat, kun je een tent meenemen die al staat, hoef je hem niet eens meer op te zetten als je op de camping komt. Je hoeft hem alleen maar uit de achterkant van je Defender te trekken en met een paar harinkjes vast in de grond te stampen. Klaar ben je.

Dan heb je nog steeds genoeg plek over om, per persoon, een kuub zool mee te nemen en een campinggasstelletje. Ik dacht dat het voor mijn bloeddruk en die van medeweggebruikers ook beter zou zijn als ik in een trage diesel zou kachelen en dat mijn provocerende en bele-

Heerlijk voelde ik me, Henk Wijngaard, met de vlam in de pijp.

De Defender straalt zo veel oerdegelijkheid uit, heel verrassend eigenlijk voor een Engelse auto. Het voelde alsof ik in een kar zat die nooit meer stuk zou gaan en die altijd om me heen zou zijn als een soort beschermende cocon waarin ik eigenlijk mijn hele leven zou kunnen doorbrengen. Ik zou mijn huis kunnen verkopen en deze wagen aanschaffen, en dan heb ik nog net genoeg geld over om voor de komende 75 jaar diesel en eten en drinken te kopen.

Oké, het is geen goedkope machine. De versie die ik mee had, kost iets van 78.000 vrolijke euro-vrienden. Het is niet dat ze niks kosten, die Land Rovers, maar het voelde ineens ontzettend goedkoop. Wat is nou, zeg maar, 80 ruggen?

'Ik zou mijn huis kunnen verkopen en deze aanschaffen, en dan heb ik nog net genoeg voor de komende 75 jaar diesel en eten en

rende weggedrag daardoor ook tot minder ergernissen zou leiden. Dat er op den duur een veel plezieriger sfeer zou zijn op de Nederlandsche wegen. Geen drammerige Brunner meer op de linkerbaan, geen rechtsinhalende maniak, iedereen kan gewoon weer ongestoord onnodig links gaan tuffen. Sterker nog, ik denk dat ik degene ben die voorop rijdt. Hup-peeke, op de linkerbaan met 110, terwijl heel Nederland achter me aan moet sukkelken. Ha ha, zijn de rollen eens omgedraaid. Niet dat die Defender niet harder kan dan 110, maar ik vond dat in deze Land Rover gewoon de lekkerste *cruise*-snelheid. Veel sneller moet je niet willen en veel langzamer is sowieso niet nodig.

Als je het snel zegt, gaat het nergens over. De deal van de *century*. In deze tijden van spaarzaamheid en duurzaamheid is een langzame diesel heel verstandig en als de aardbol overstromd, en als er heftige modderstromen komen en stormen en aardverschuivingen waardoor de snelwegen onbegaanbaar zijn en de treinen niet meer kunnen rijden en de vliegtuigen niet meer kunnen vliegen omdat de landingsbanen gescheurd zijn, kun je met je lekkere dikke, degelijke vierwielangedreven bergbeklimmer door weer en wind en water, blubber, duin en bos nog steeds op de koffie bij je tante Toos in Amersfoort aan Zee. Wat wil je nog meer? Niks toch.

DER

Het enige echte serieuze nadeel van deze auto is dat voor mannen van langer dan 1,80 meter de ruimte tussen knie en dashboard en stuur erg klein is. Ik moest mijn linker poot echt stand-by houden om op tijd van de grond naar de koppeling te kunnen manoeuvreren. Sterker nog, ik ben thuis speciaal mijn smalle sneakers aan gaan trekken omdat ik met mijn skate-sneaks bleef hangen aan het pedaal en daardoor af en toe toch heel lelijk stond te schudden bij een stoplicht. Een en ander heeft ook te maken met het feit dat de stoel maar erg beperkt naar achter geschoven kan worden en dat de middenconsole met armsteun en weglegvakje een keiharde, vierkante kist met een deksel is, die zo breed is dat je er een derde zitplaats van kunt maken. Maar volgens mij kun je wel nog

**wagen
geld over om
drinken te kopen'**

steeds een doorlopende voorbank in deze tank laten zetten, alleen heb je dan weer geen armleuning. Hoe dan ook, al deze kleine dingetjes maakten dat ik met mijn fustje tussen de broekriem niet echt ontspannen achter het stuur paste en dat ik daarom nog maar even geen nieuwe Land Rover Defender heb besteld.

Maar als ik bij Land Rover een goeie stoel en een kleinere armsteun zou kunnen bestellen in plaats van die kubus die er nu zit, dan denk ik dat ik er nog eens heel serieus over zou twijfelen.

